

1. Sardes: naar buiten toe een levende gemeente, maar van binnen: dood!

- * Een functioneringsgesprek kan soms totaal onverwacht heel negatief uitpakken. Je dacht dat je goed functioneerde, maar dit blijkt volstrekt niet zo te zijn! Daar kun je onthutst van zijn!
- * Zó moet de gemeente van Sardes zich wel gevoeld hebben na het lezen en horen van deze brief van Jezus Christus, in een visioen gedictieerd aan de apostel Johannes. De gemeente had de naam een levende, bloeiende gemeente te zijn. Maar in Jezus' ogen is zij... dood! Hij zegt: 'Wees wakker... Ik heb geen van uw werken vol bevonden voor Mijn God' (vers 2). Zelfs blijkt de meerderheid van de gemeenteleden 'bezoedelde klederen' te hebben (vers 4). Dit was helemaal pijnlijk, want Sardes was een centrum van wolhandel, spinnerijen en weverijen, dus textielindustrie. Kleding was er héél belangrijk!

2. Wat is nu precies het probleem?

- * Wat is het probleem in Sardes? Dat is nog niet meteen duidelijk! Jezus rept niet over dwaalleer of grove zonden.
- * Voor ons als gemeente is deze brief van groot belang. Ook wij mogen wellicht de naam hebben een levende gemeente te zijn, kennelijk is het dus mogelijk dat er dan toch, in de ogen van Jezus, iets fundamenteel fout zit!
- * Jezus geeft aan wat het probleem is:
  - '... gij zijt dood' (vers 1): het léven is eruit! Wel een hele organisatie, maar geen warm klopend hart!
  - 'Wees wakker...' (vers 2): de gemeente slaapt, ze is haar waakzaamheid kwijtgeraakt en ingedut.
  - '... Ik heb geen van uw werken vol bevonden voor Mijn God' (vers 2): deze werken zijn niet gevuld, het is een lege huls, hol, zonder vulling.
- Wat ontbreekt is de inhoud, de diepe gedrevenheid vanuit het geloof, de passie, de warme omgang met God. Dát is dus het probleem in Sardes! Het gebed is verwaterd, of het is iets uitwendigs geworden. Die levende relatie met God, die stroom van levend water, is opgedroogd, en alleen nog maar een zanderige, dorre beekbedding.*
- * Ook tussen mensen kan zo iets gebeuren, bijv. in een huwelijk. Naar buiten toe ziet alles er pico bello uit, maar het vuur is gedoofd, de liefde verkild. Die situatie is gevaarlijker voor de relatie dan dat het af en toe knalt!
- * In haar boek *De gereformeerden* (uitgeverij Bert Bakker, 2001) laat journaliste Agnes Amelink zien hoe dit proces zich voltrok in de Gereformeerde Kerken: vanuit een hartelijke omgang met God werd een hele zuil opgebouwd. Vervolgens droogde de bron van binnen op. Het hele gebouw bleef nog een poos staan, maar stortte toen binnen korte tijd in elkaar. Dit proces geldt zeker óók voor veel Hervormde Gemeenten, en tegelijk zeker niet voor alle Gereformeerde Kerken (zoals Amelink ook laat zien). Samen staan we voor dezelfde God!
- * Er is één gevolg van deze uitgeholde binnenkant, dat naar buiten toe altijd zichtbaar is: gebrek aan verlangen om ook anderen te winnen voor Christus. Jezus zegt: 'Wees wakker en versterk het overige, dat dreigde te sterven'(vers 2). Als je eigen liefde voor God verkilt, vind je het niet belangrijk of anderen Hem kennen. Als je liefde oplaait, vind je dat wél essentieel!
- * Hoe zit het in onze gemeente? Geestelijke groei, groei in diepgang, groei in passie voor God, groei in gebed en in de omgang met Hem, dat mag voor ons een doel zijn waar we de komende jaren mee bezig mogen zijn!

3. Een levende relatie met God wil zeggen: leven vanuit de genade, in witte kleren!

- * 'Gij hebt enkele personen te Sardes, die hun klederen niet bezoedeld hebben'(vers 4). Dat lijkt vreemd. Bij bezoedelde kleren denken wij meestal aan grove zonden, maar dat was niet het probleem. Wat dan wel? Deze mensen hadden geen levende relatie met God, en leefden dus niet uit Zijn genade!
- * Je kleren kunnen bezoedeld raken door bewuste zonde. Daar moeten we radicaal mee breken! Punt uit! Maar zelfs als je best oppassend leeft, raak je met zonde bevekt. Daarvoor hebben wij een Verlosser nodig! Hij hing naakt aan het kruis, om ons met witte kleren te bekleden! Hij was rood van het bloed, om ons een blinkend schoon gewaad te geven! (Jesaja 1: 18). Witte kleren houd je niet omdat je zo goed leeft, ze worden je gegeven als je overwint (vers 5), de 'mantel der gerechtigheid' wordt je omgedaan (Jesaja 61: 10-11). Alleen vanuit een liefdevolle relatie met God worden wij rein: gewassen omwille van Christus, vervuld met de Heilige Geest.
- * In Sardes is het vuur gedoofd. Daarom zegt Jezus: 'Bedenk hoe gij het ontvangen hebt', denk terug aan die eerste tijd, die eerste liefde! 'Bekeer u!' Kom terug!

4. De kleine toekomst en de grote toekomst

- * Het wordt zomer, een tijd waarin weinig kerkelijke activiteiten zijn. Dat is de kleine toekomst. Laten we de tijd benutten om na te denken over twee vragen: 'Hoe kan ik persoonlijk groeien in diepgang?' En: 'Hoe kunnen wij als gemeente groeien in diepgang?'
- * In de grote toekomst zullen we geen functioneringsgesprek hebben, maar binnengeropen worden bij de Rechter van hemel en aarde. Ons leven zal als een film aan ons voorbij trekken. Wat zal Hij dan zeggen? Als wij hebben geleefd met lege handen, levend van Zijn genade, zal Hij naar ons toekomen en ons omhullen met nieuwe, blinkende kleren! Dan zijn we net zo verbaasd als de gemeente van Sardes, alleen niet in negatieve, maar in positieve zin! In Jezus zal ons welkom heten. Welkom thuis!

Om (samen?) over na te denken:

1. Hoe kun je groeien in diepgang? Maakt u het eens praktisch!
2. Wat betekent 'leven van genade'?
3. Wat vindt u prioriteiten voor onze gemeente in de komende jaren?